Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26202
Copyright: Admont, Benediktinerstift

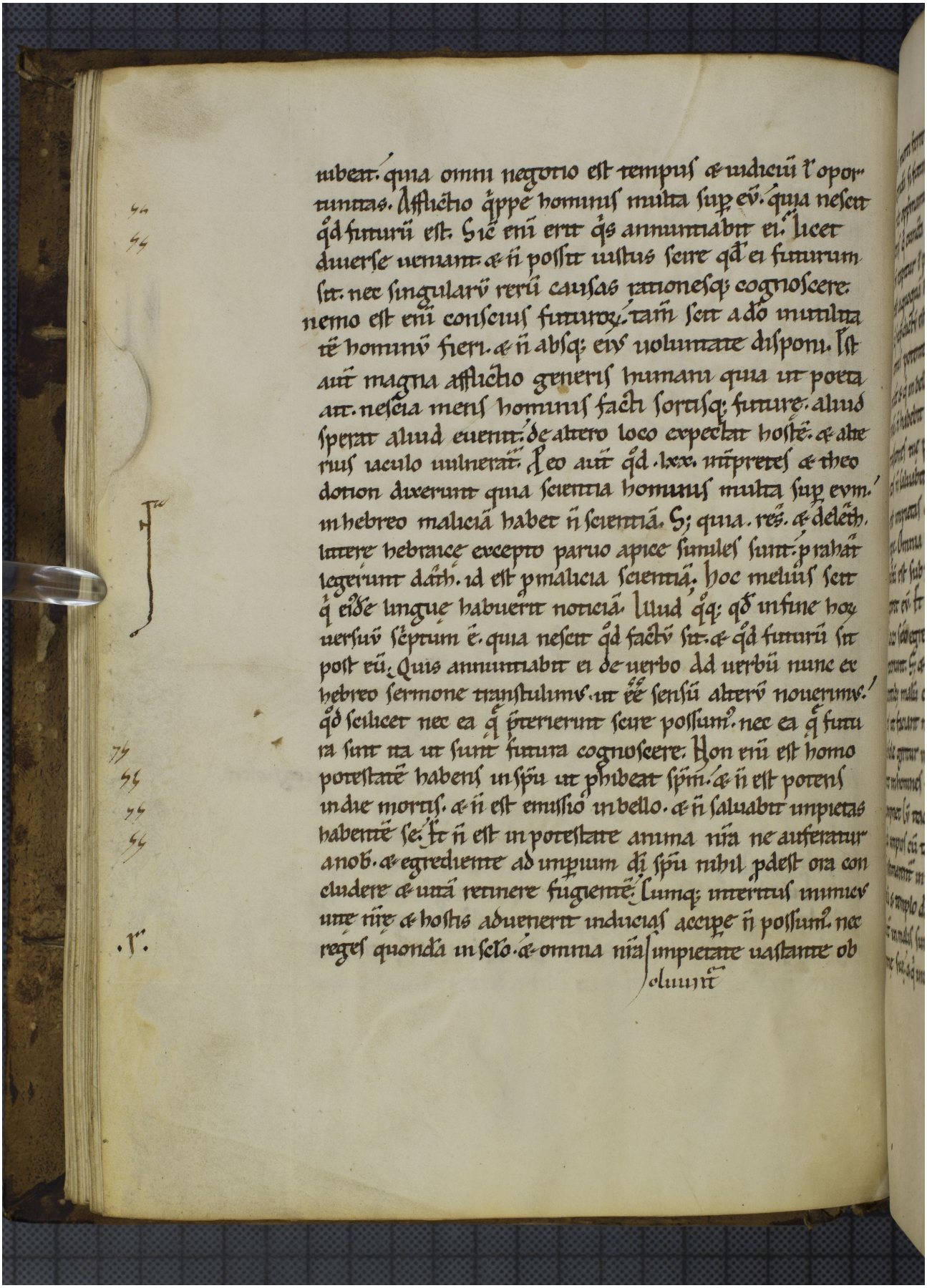

uibeat. quia omni negotio est tempus & iudicii t' opportunitas. Afflictio quippe hominis multa sup eu. quia nescit
qd futuru est. Sic enim erit qs annuntiabit ei. licet
diuerse uenant. & ñ possit iustus scire qd ei futurum
sit. nec singularu rerum causas rationesq; cognoscere.
nemo est enim conscius futuroq; tamen sciet a do mutilita
te hominu fieri. & ñ absq; eius uoluntate disponi. Est
autem magna afflictio generis humani quia ut poeta
ait. nescia mens hominis facti sortisq; future. aliud
speraat aliud euenit. de altero loco expectat hostem. & alte
rius iaculo uulneratur. Leo autem qd. lxx. interpretes & theo
dotion dixerunt quia scientia hominis multa sup eum.
in hebreo malicia habet ñ scientia. Sq; quia. res. & deleth.
litere hebraice excepto paruo apice similes sunt. p rahat
legerunt dath. id est p malicia scientia. hoc melius sciet
q eide lingue habuerit noticia. Illud qq; qd in fine hoc
uersu septum e. quia nescit qd factu sit. & qd futuru sit
post eu. Quis annuntiabit ei de uerbo ad uerbu nunc ex
hebreo sermone transtulimus. ut ee sensu alteru nouerimus.
qd scilicet nec ea q preterierunt scire possumus. nec ea q futu
ra sunt ita ut sunt futura cognoscere. Non enim est homo
potestate habens in spu ut phibeat spm. & ñ est potens
in die mortis. & ñ est emissio in bello. & ñ saluabit impietas
habentem se. Et ñ est in potestate anima nra ne auferatur
a nob. & egrediente ad impium di spu nihil pdest ora con
cludere & uita retinere fugiente. Cumq; interitus inimicu
ire nre & hostis aduenerit inducias accipe ñ possum. nec
reges quonda in seclo. & omnia nra impietate uastante ob
oluunt